

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-35-08

Druk nr 400
Warszawa, 2 kwietnia 2008 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zniesieniu Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej, o zmianie ustawy o Inspekcji Handlowej oraz niektórych innych ustaw.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Prezes Rady Ministrów.

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zniesieniu Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej, o zmianie ustawy o Inspekcji Handlowej oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. 1. Z dniem 31 grudnia 2008 r. znosi się Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej będącego organem Inspekcji Handlowej oraz likwiduje się Główny Inspektorat Inspekcji Handlowej.

2. Dotychczasowe zadania i kompetencje Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej przejmuje Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Art. 2. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 25, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przedsiębiorcy – należy przez to rozumieć przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej,”

b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) konsumencie – należy przez to rozumieć konsumenta w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.³⁾,”;

2) w art. 3 w ust. 1 pkt 1a otrzymuje brzmienie:

„1a) kontrola wyrobów wprowadzonych do obrotu w zakresie zgodności z zasadniczymi lub innymi wymaganiami określonymi w przepisach odrębnych z wyłączeniem produktów podlegających nadzorowi innych właściwych organów,”;

3) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. 1. Zadania Inspekcji określone w art. 1 ust. 1 i art. 3 ust. 1 wykonują:

1) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej „Prezesem Urzędu”,

2) wojewoda przy pomocy wojewódzkiego inspektora inspekcji handlowej, zwanego dalej „wojewódzkim inspektorem”, jako kierownika wojewódzkiej Inspekcji Handlowej wchodzącej w skład zespolonej administracji rządowej w województwie.

2. W postępowaniu administracyjnym w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, jeżeli przepisy odrębne nie stanowią inaczej, organem właściwym jest wojewódzki inspektor. Organem wyższego stopnia jest Prezes Urzędu.”;

4) uchyla się art. 6;

5) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. Prezes Urzędu kieruje działalnością Inspekcji przy pomocy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.”;

6) w art. 8:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Wojewódzkiego inspektora powołuje i odwołuje wojewoda za zgodą Prezesa Urzędu.

2. Zastępców wojewódzkiego inspektora powołuje i odwołuje wojewoda na wniosek wojewódzkiego inspektora, po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Prezes Urzędu może zwrócić się do wojewody o odwołanie wojewódzkiego inspektora lub jego zastępcy.”;

7) w art. 9 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Prezes Urzędu może zlecić wojewódzkiemu inspektorowi przeprowadzenie dodatkowej kontroli, jeżeli jest to niezbędne do zbadania:

1) zjawisk lub procesów gospodarczych zachodzących na rynku,

2) zgodności wyrobu z zasadniczymi lub innymi wymaganiami albo zgodności produktu z ogólnymi wymaganiami bezpieczeństwa określonymi w odrębnych ustawach.

3. Prezes Urzędu opracowuje kierunki działania Inspekcji oraz okresowe plany kontroli.”;

8) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. 1. Do zakresu działania Prezesa Urzędu, jako organu Inspekcji, należy w szczególności:

1) organizowanie i koordynowanie kontroli o znaczeniu krajowym,

2) sprawowanie kontroli realizacji przez wojewódzkich inspektorów zadań i kompetencji określonych w ustawie i przepisach odrębnych,

- 3) wydawanie wytycznych i zaleceń zapewniających jednolitość postępowania Inspekcji oraz nadzór nad ich realizacją,
- 4) organizowanie szkolenia inspektorów,
- 5) opracowywanie projektów aktów prawnych regulujących problematykę należącą do zakresu działania Inspekcji,
- 6) dokonywanie na potrzeby organów administracji rządowej analiz i ocen funkcjonowania rynku oraz stanu ochrony interesów i praw konsumentów,
- 7) prowadzenie laboratoriów kontrolno-analitycznych Inspekcji,
- 8) współpraca z zagranicznymi służbami kontrolnymi o podobnym charakterze,
- 9) współpraca z Szefem Głównego Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych w zakresie niezbędnym do realizacji jego zadań ustawowych,
- 10) wykonywanie zadań i kompetencji określonych w przepisach odrębnych.

2. Prezes Urzędu może podawać do publicznej wiadomości informacje o wynikach kontroli Inspekcji z pominięciem informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, jak również innych tajemnic podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów.”;

9) uchyla się art. 10a;

10) w art. 11:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do zakresu działania wojewódzkich inspektorów należy wykonywanie zadań i kompetencji określonych w art. 3 ustawy lub w przepisach odrębnych, a także sporządzanie rocznych sprawozdań z działalności Inspekcji i przedkładanie ich Prezesowi Urzędu i wojewodom.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rzecznawcy, o których mowa w ust. 2, są powołani do wydawania opinii o jakości produktów lub usług na zlecenie konsumenta, przedsiębiorcy, stałego polubownego sądu konsumenckiego, wojewódzkiego inspektora, powiatowego (miejskiego) rzecznika konsumentów albo organizacji społecznej, do której zadań statutowych należy ochrona konsumentów.”;

11) w art. 22a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pracownicy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, wyznaczeni przez Prezesa Urzędu, są uprawnieni do nadzoru, na podstawie legitymacji służbowej, kontroli przeprowadzanych na terenie kraju w celu sprawdzenia ich prawidłowości.”,

b) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. Prezes Urzędu kieruje do właściwego wojewódzkiego inspektora zalecenia, jeżeli jest to niezbędne w celu usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości w postępowaniu kontrolnym.

8. Wojewódzki inspektor jest obowiązany poinformować Prezesa Urzędu, w wyznaczonym terminie, o sposobie wykonania zaleceń, o których mowa w ust. 7.”;

12) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Art. 23. Prezes Urzędu lub wojewoda może zlecić wojewódzkiemu inspektorowi przeprowadzenie kontroli uproszczonej w celu zbadania występujących na rynku zagrożeń praw lub interesów konsumentów albo zagrożeń dla interesu gospodarczego państwa.”;

13) w art. 30 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że produkt nie spełnia wymagań określonych w przepisach odrębnych lub w deklaracji, kontrolowany jest obowiązany do uiszczenia, na wskazany przez odpowiedni organ Inspekcji rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów albo wojewódzkiego inspektoratu, kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań, którą następnie przekazuje się na rachunek dochodów budżetu państwa, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 86, poz. 953, z późn. zm.⁴⁾) w art. 1 w ust. 2 uchyla się pkt 6.

Art. 4. W ustawie z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim (Dz. U. Nr 90, poz. 999, z późn. zm.⁵⁾) w art. 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rada, na wniosek ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania, ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Prezesa Polskiej Akademii Nauk lub z własnej inicjatywy, wyraża, w drodze uchwały, opinie o używaniu języka polskiego w działalności publicznej oraz w obrocie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z udziałem konsumentów i przy wykonywaniu na teryto-

rium Rzeczypospolitej Polskiej przepisów z zakresu prawa pracy oraz ustala zasady ortografii i interpunkcji języka polskiego.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 5 lipca 2001 r. o cenach (Dz. U. Nr 97, poz. 1050, z późn. zm.⁶⁾) w art. 14 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, przedsiębiorcy służy odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 6 lipca 2001 r. o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 216, poz. 1585, z późn. zm.⁷⁾) w art. 20 w ust. 1 uchyla się pkt 16.

Art. 7. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 38:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. System kontroli wyrobów tworzą organy wymienione w ust. 2 i 3, zwane dalej „organami wyspecjalizowanymi.”,

b) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej „Prezesem UOKiK”;

2) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Art. 39. 1. Prezes UOKiK jest także organem monitorującym funkcjonowanie systemu kontroli wyrobów.

2. Do zadań Prezesa UOKiK w zakresie monitorowania funkcjonowania systemu kontroli wyrobów należy:

- 1) współpraca z innymi organami wyspecjalizowanymi;
  - 2) przekazywanie innym organom wyspecjalizowanym informacji wskazujących, że wyrób wprowadzony do obrotu lub oddany do użytku nie spełnia zasadniczych lub innych wymagań;
  - 3) prowadzenie rejestru wyrobów niezgodnych z zasadniczymi lub innymi wymaganiami, zwanego dalej „rejestrem”, oraz gromadzenie informacji dotyczących kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku.
3. Do zadań organów wyspecjalizowanych, o których mowa w art. 38 ust. 2 pkt 2-9 oraz ust. 3 pkt 2-9 należy także:
- 1) informowanie Prezesa UOKiK o wynikach przeprowadzonych kontroli w zakresie spełnienia przez wyroby zasadniczych lub innych wymagań;
  - 2) przekazywanie Prezesowi UOKiK informacji o wszczęciu i zakończeniu postępowań w zakresie wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku wyrobów niezgodnych z zasadniczymi lub innymi wymaganiami;
  - 3) niezwłoczne przekazywanie Prezesowi UOKiK kopii wydanych decyzji;
  - 4) współpraca z Prezesem UOKiK;
  - 5) przedstawianie Prezesowi UOKiK okresowych planów kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku;
  - 6) sporządzanie i przekazywanie Prezesowi UOKiK rocznych sprawozdań z przeprowadzanych kontroli.

4. Okresowe plany kontroli Inspekcji Handlowej przygotowywane są przez Prezesa UOKiK zgodnie z odrębnymi przepisami.
  5. Prezes UOKiK może zgłaszać uwagi do planów, o których mowa w ust. 3 pkt 5.”;
- 3) w art. 39b ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Prezes UOKiK, jako organ monitorujący, gromadzi informacje dotyczące systemu, w szczególności dotyczące wyników kontroli i prowadzonych postępowań.”;
- 4) w art. 40 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Organy wyspecjalizowane prowadzą kontrolę spełniania przez wyroby zasadniczych lub innych wymagań, zwaną dalej „kontrolą”, z urzędu lub na wniosek Prezesa UOKiK działającego jako organ monitorujący.”;
- 5) art. 44 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 44. Prezes UOKiK, jako organ monitorujący, niezwłocznie informuje Komisję Europejską o decyzjach, o których mowa w art. 41c ust. 3 pkt 1-3 oraz ust. 5.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275 oraz z 2007 r. Nr 35, poz. 215) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) użyte w art. 11 w ust. 2 w pkt 1 i 2, w art. 12 w ust. 1, w art. 15 w pkt 1, w art. 16 w ust. 1, w art. 17 w ust. 1 i 3, w art. 18 w ust. 1, w art. 20a w pkt 3, w art. 24 w ust. 13, w art. 29 w ust. 3, w art. 30 w ust. 4a oraz w art. 33a w ust. 3 w pkt 2 i 3 w różnych przypadkach wyrazy „Inspekcja Handlowa” zastępuje się użytymi

w odpowiednich przypadkach wyrazami „wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej”;

art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. Organem sprawującym nadzór nad ogólnym bezpieczeństwem produktów w zakresie określonym ustawą jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej „organem nadzoru”.”;

w art. 14 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) opracowywanie okresowych planów kontroli produktów w zakresie spełniania ogólnych wymagań dotyczących bezpieczeństwa i monitorowania ich realizacji;”;

w art. 17 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadkach, o których mowa w art. 15 pkt 1, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej może podjąć czynności kontrolne. O podjęciu czynności kontrolnych wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej informuje organ nadzoru.”;

w art. 18 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli zostało stwierdzone, że istnieje znaczne prawdopodobieństwo, że produkt nie jest bezpieczny, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej przekazuje organowi nadzoru protokół kontroli wraz z aktami kontroli, po upływie terminu do wniesienia uwag, niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni.”;

w art. 19 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kopie decyzji, o których mowa w ust. 1 i 2, są niezwłocznie przekazywane organowi nadzoru.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o wyrobach stosowanych w medycynie weterynaryjnej (Dz. U. Nr 93, poz. 893) w art. 11 w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,”.

Art. 10. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. Nr 93, poz. 896, z 2005 r. Nr 64, poz. 565 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1238) w art. 69 w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,”.

Art. 11. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2006 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr 170, poz. 1218, z późn. zm.⁹⁾) w art. 2 w ust. 1 uchyla się pkt 5.

Art. 12. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr 169, poz. 1200) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 12 uchyla się ust. 5;

2) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. Zarządzający może wyznaczyć do kontroli dodatkowe stacje paliwowe, stacje zakładowe, hurtownie paliw lub przedsiębiorców poza minimalnymi liczbami określonymi zgodnie z art. 12 ust. 2 pkt 6-10, lub rolników wytwarzających biopaliwa ciekłe na własny użytek, w przypadku uzyskania informacji o niewłaściwej jakości paliw lub zaistnienia okoliczności wskazujących na możliwość wystąpienia niewłaściwej jakości paliw.”;

3) w art. 16 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kontrolę, o której mowa w ust. 1, inspektor podejmuje u przedsiębiorcy wskazanego przez Zarządzającego.”;

4) w art. 18 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zarządzający może zawierać umowy z akredytowanym laboratorium lub innym podmiotem na pobieranie próbek paliwa, jeżeli do ich pobrania są potrzebne specjalistyczne umiejętności lub specjalistyczny sprzęt techniczny.”;

5) art. 23 i 24 otrzymują brzmienie:

„Art. 23. 1. W przypadku stwierdzenia, w wyniku kontroli, niewłaściwej jakości paliwa Zarządzający niezwłocznie wyznacza, z zastrzeżeniem ust. 2, przedsiębiorcę, który dostarczył paliwo do przedsiębiorcy, u którego stwierdzono paliwo niewłaściwej jakości, w celu przeprowadzenia kontroli.

2. W przypadku braku stacjonarnego zbiornika paliwa u przedsiębiorcy będącego bezpośrednim dostawcą paliwa do przedsiębiorcy, u którego stwierdzono paliwo niespełniające wymagań jakościowych określonych w ustawie, inspektor podejmuje czynności kontrolne w celu ustalenia innego przedsiębiorcy, od którego pochodzi zakwestionowane paliwo, a posiadającego stacjonarny zbiornik.

Art. 24. 1. Jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie, Zarządzający zobowiązuje kontrolowanego, w drodze decyzji, do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 22 ust. 3, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej pobiera od

kontrolowanego zaliczkę w wysokości kosztów badania próbki kontrolnej.

3. Jeżeli badanie próbki kontrolnej nie wykaże naruszenia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 albo art. 4 ust. 2, albo art. 5 ust. 2, albo art. 6 ust. 3, uznaje się, że badane paliwo spełnia te wymagania. W takim przypadku zwraca się kontrolowanemu zaliczkę, o której mowa w ust. 2.
4. Zarządzający ustala wysokość należności pieniężnej, o której mowa w ust. 1, na podstawie faktury wystawionej przez kierownika akredytowanego laboratorium, w którym wykonano badania próbki, a w przypadku gdy badania próbki wykonano w laboratorium prowadzonym przez Inspekcję Handlową – na podstawie ustaleń kierownika tego laboratorium.
5. Kontrolowany jest obowiązany uiścić należność pieniężną, o której mowa w ust. 1, na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.
6. Wpływy z tytułu należności, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód budżetu państwa.
7. Należności, o których mowa w ust. 1, podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”;

6) w art. 25 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Akredytowane laboratoria, które nie są prowadzone przez Inspekcję Handlową, przeprowadzają badania pobranych próbek na podstawie umowy zawartej z Zarządzającym, a badania próbek kontrolnych na podstawie umowy zawartej z wojewódzkim inspektorem Inspekcji Handlowej.”;

7) w art. 27 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kierownik akredytowanego laboratorium jest obowiązany do przekazania właściwemu wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej oraz Zarządzającemu, niezwłocznie po zakończeniu badań, protokołu zawierającego wyniki badań próbek z ich analizą.”;

8) w art. 28 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej przekazuje Zarządzającemu dokumenty, o których mowa w ust. 1, zgodnie z wytycznymi zawartymi w programach kontroli, o których mowa w art. 12 ust. 2 pkt 11.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, Nr 99, poz. 660 i Nr 171, poz. 1206) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 35:

a) uchyla się ust. 1 i 2,

b) uchyla się ust. 4;

2) uchyla się art. 36;

3) w art. 62 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli, o której mowa w ust. 1, wydają odpowiednio Prezes Urzędu lub na wniosek Prezesa Urzędu – wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagroże-

nia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. Nr 52, poz. 343) w art. 64 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej wymierza karę, o której mowa w art. 63 ust. 1 pkt 9, w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.”.

Art. 15. 1. Postępowania wszczęte i niezakończone przez Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej są prowadzone przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

2. Sprawy wszczęte i niezakończone przez Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej są prowadzone przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

3. Obowiązki i uprawnienia Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej jako strony w sprawach, w których w dniu wejścia w życie ustawy przysługuje lub została wniesiona skarga do Naczelnego Sądu Administracyjnego, przejmuje Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Art. 16. Prawa i obowiązki wynikające z umów i porozumień zawartych przez Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej przejmuje Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Art. 17. 1. Należności i zobowiązania Głównego Inspektoratu Inspekcji Handlowej stają się należnościami i zobowiązaniami Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

2. Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów przejmuje mienie Głównego Inspektoratu Inspekcji Handlowej z zastrzeżeniem przepisów o gospodarce nieruchomościami i przepisów o finansach publicznych.

Art. 18. 1. Pracownicy Głównego Inspektoratu Inspekcji Handlowej stają się z dniem 1 stycznia 2009 r. pracownikami Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

2. Stosunki pracy z pracownikami, o których mowa w ust. 1, wygasają po upływie trzech miesięcy od dnia przejścia do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, jeżeli przed upływem tego terminu nie zostaną im zaproponowane nowe warunki pracy lub płacy albo w razie nieprzyjęcia nowych warunków pracy lub płacy.

3. Wcześniejsze rozwiązanie stosunku pracy z pracownikiem może nastąpić za wypowiedzeniem.

4. W przypadku wygaśnięcia stosunku pracy, o którym mowa w ust. 2, lub wypowiedzenia, o którym mowa w ust. 3, pracownikom przysługują odpowiednie świadczenia przewidziane dla pracowników, z którymi stosunek pracy rozwiązuje się z powodu likwidacji zakładu pracy.

5. Do okresu pracy, od którego zależą świadczenia, o których mowa w ust. 4, wlicza się okres pracy w Głównym Inspektoracie Inspekcji Handlowej.

6. Przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się do urzędników służby cywilnej, do których stosuje się przepisy rozdziału 4 ustawy z dnia 24 sierpnia 2006 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr 170, poz. 1218, z późn. zm.⁹⁾).

Art. 19. 1. Osoby zajmujące w dniu likwidacji Głównego Inspektoratu Inspekcji Handlowej stanowisko Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej, Zastępcy Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej oraz dyrektora biura, jego zastępcy i kierownika laboratorium kontrolno-analitycznego w Głównym Inspektoracie Inspekcji Handlowej wchodzi w skład państwowego zasobu kadrowego, o którym mowa w ustawie z dnia 24 sierpnia 2006 r. o państwowym zasobie kadrowym i wysokich stanowiskach państwowych (Dz. U. Nr 170, poz. 1217, z późn. zm.¹⁰⁾).

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, podlegają wpisowi do ewidencji osób należących do państwowego zasobu kadrowego, prowadzonej przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Art. 20. W dniu wejścia w życie ustawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów występuje do Prezesa Rady Ministrów z wnioskiem o powołanie osoby zajmującej stanowisko Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej na stanowisko Wiceprezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Art. 21. Ustawa wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 2008 r.

-
- ¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych, ustawę z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim, ustawę z dnia 5 lipca 2001 r. o cenach, ustawę z dnia 6 lipca 2001 r. o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych, ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności, ustawę z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów, ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o wyrobach stosowanych w medycynie weterynaryjnej, ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o wyrobach medycznych, ustawę z dnia 24 sierpnia 2006 r. o służbie cywilnej, ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, ustawę z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów oraz ustawę z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym.
- ²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 i Nr 166, poz. 1360, z 2003 r. Nr 223, poz. 2220 i Nr 229, poz. 2275, z 2004 r. Nr 34, poz. 293, z 2005 r. Nr 180, poz. 1495 oraz z 2007 r. Nr 147, poz. 1033.
- ³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 r. Nr 19, poz. 122, z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147 i Nr 30, poz. 210, z 1984 r. Nr 45, poz. 242, z 1985 r. Nr 22, poz. 99, z 1989 r. Nr 3, poz. 11, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 321 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 107, poz. 464 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 85, poz. 388 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, Nr 139, poz. 646 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 115, poz. 741, Nr 117, poz. 751 i Nr 157, poz. 1040, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 758, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 74, poz. 855 i 857, Nr 88, poz. 983 i Nr 114, poz. 1191, z 2001 r. Nr 11, poz. 91, Nr 71, poz. 733, Nr 130, poz. 1450 i Nr 145, poz. 1638, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 141, poz. 1176, z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 60, poz. 535, Nr 64, poz. 592 i Nr 124, poz. 1151, z 2004 r. Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1692, Nr 172, poz. 1804 i Nr 281, poz. 2783, z 2005 r. Nr 48, poz. 462, Nr 157, poz. 1316 i Nr 172, poz. 1438, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 164, poz. 1166 oraz z 2007 r. Nr 80, poz. 538, Nr 82, poz. 557 i Nr 181, poz. 1287.
- ⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, Nr 123, poz. 1352 i Nr 128, poz. 1403, z 2002 r. Nr 1, poz. 18, Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052, z 2005 r. Nr 10, poz. 71 i Nr 169, poz. 1417, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 170, poz. 1218, Nr 218, poz. 1592 i Nr 220, poz. 1600 oraz z 2007 r. Nr 89, poz. 589.
- ⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 29, poz. 358, z 2002 r. Nr 144, poz. 1204, z 2003 r. Nr 73, poz. 661, z 2004 r. Nr 92, poz. 878 oraz z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 164, poz. 1365 i Nr 186, poz. 1567.
- ⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 144, poz. 1204, z 2003 r. Nr 137, poz. 1302, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 210, poz. 2135 oraz z 2007 r. Nr 166, poz. 1172.
- ⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 220, poz. 1600 oraz z 2007 r. Nr 120, poz. 818 i Nr 165, poz. 1170.

-
- ⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, Nr 235, poz. 1700 i Nr 249, poz. 1832 i 1834 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 124 i Nr 192, poz. 1381.
- ⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 218, poz. 1592 i Nr 249, poz. 1832 oraz z 2007 r. Nr 123, poz. 847 i Nr 176, poz. 1242.
- ¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 249, poz. 1832 oraz z 2007 r. Nr 17, poz. 96, Nr 50, poz. 331, Nr 99, poz. 660, Nr 123, poz. 847 i Nr 176, poz. 1242.

03/01EP

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o likwidacji Głównego Inspektoratu Inspekcji Handlowej, zmianie ustawy o Inspekcji Handlowej oraz niektórych innych ustaw zakłada zlikwidowanie funkcjonującego na szczeblu centralnym organu – Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej oraz zajmującego się jego obsługą inspektoratu. Proponowana zmiana ma na celu usprawnienie i ulepszenie aktualnej struktury, w której na szczeblu centralnym istnieją trzy organy – Prezesowi Rady Ministrów podlega Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, a jemu z kolei – Główny Inspektor Inspekcji Handlowej, przy czym Główny Inspektor stoi na czele Inspekcji Handlowej, która jako całość, zgodnie z ustawą o Inspekcji Handlowej, podlega Prezesowi UOKiK.

Projektowane zmiany będą miały istotny wpływ na usprawnienie funkcjonowania Inspekcji Handlowej oraz podniesienie efektywności zadań realizowanych przez Prezesa UOKiK i podległą mu Inspekcję Handlową, których zasadniczym celem jest ochrona życia i zdrowia konsumentów, ich bezpieczeństwa oraz interesów ekonomicznych, a także ochrona interesu publicznego. Zmiany te spowodują spłaszczenie struktur administracyjnych przez eliminację zbędnego ogniwa. Przekształcenie struktur i utworzenie jednego (zamiast dwóch) organu na szczeblu centralnym wpłynie na większą przejrzystość działań, a w zakresie nadzoru rynku – na przyjęcie jasnych reguł w kontaktach z organem nadzoru rynku. Zmiany pozwolą z jednej strony na stworzenie bardziej efektywnych i sprawnych mechanizmów eliminowania z rynku produktów niezgodnych z wymaganiami określonymi w przepisach prawa, a z drugiej strony przyczynią się do ujednoczenia tych mechanizmów. Oczekuje się, że likwidacja dodatkowego ogniwa na szczeblu centralnym przyczyni się do istotnego zmniejszenia biurokracji, ograniczy czas przepływu informacji i pozwoli tym samym na skoncentrowanie się na najważniejszych – merytorycznych działaniach.

Przede wszystkim przedstawiony projekt ustawy zmienia ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 25, z późn. zm.) – zmiana polega na zastąpieniu Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej – we wszystkich przypadkach, gdy w ustawie wskazywany jest ten organ – Prezesem UOKiK. Zadania Inspekcji będą wykonywane przez Prezesa UOKiK oraz wojewodów przy pomocy

wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Prezes UOKiK będzie kierował Inspekcją przy pomocy istniejącego dzisiaj Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, co oznacza, że zmiany zostaną dokonane w ramach istniejącej i dobrze funkcjonującej struktury. Prezes UOKiK będzie bezpośrednio zlecał kontrolę wojewódzkim inspektorom Inspekcji Handlowej – zamiast pośrednictwa GIIH, a także przygotowywał jej kierunki działań, plany kontroli o zasięgu ogólnopolskim, opracowywał i koordynował działania kontrolne Inspekcji. Takie rozwiązanie przyczyni się z pewnością do uproszczenia procedur i zwiększenia efektywności działań kontrolnych oraz do skrócenia czasu przekazywania istotnych informacji i dokumentów.

Nowelizacja zakłada istotne zmiany w zakresie systemu kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu, uregulowanego w ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087, z późn. zm.). Zasadniczym celem funkcjonowania tego systemu jest dążenie do eliminowania z rynku wyrobów, które nie spełniają zasadniczych lub innych wymagań określonych w dyrektywach nowego podejścia (DNP). System ten tworzą obecnie organy wyspecjalizowane, prowadzące kontrole oraz postępowania administracyjne, oraz Prezes UOKiK jako organ monitorujący. W ramach tego systemu wojewódzcy inspektorzy IH prowadzą kontrole, a Główny Inspektor IH – postępowania administracyjne w zakresie wyrobów podlegających 13 dyrektywom nowego podejścia.

Proponowane w ustawie zmiany mają na celu przeniesienie do UOKiK zadań GIIH związanych z nadzorem nad wyrobami podlegającymi dyrektywom nowego podejścia bez naruszenia dotychczasowej roli Prezesa UOKiK i jego obowiązków związanych z monitorowaniem całego systemu. Rozwiązanie to będzie skutkowało ujednoczeniem zasad funkcjonowania nadzoru rynku dla produktów przeznaczonych dla konsumentów. W rzeczywistości bowiem istnieją bardzo ściśle powiązania między wymaganiami dla wyrobów podlegających przepisom DNP (a co za tym idzie ustawy o systemie oceny zgodności), przeznaczonych dla konsumentów, oraz dla produktów podlegających ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Z tego względu przeniesienie kompetencji związanych z prowadzeniem postępowań do UOKiK pozwoli na jednolite podejście do zagadnień związanych z bezpieczeństwem towarów przeznaczonych dla konsumentów (bez względu na to, które przepisy regulują te zagadnienia). Przykładem takich powiązań może być kwestia bezpieczeństwa zabawek – co do zasady jest ona

uregulowana w dyrektywie nowego podejścia 88/378/EWG, przy czym dyrektywa nie obejmuje wszystkich zagrożeń związanych z niektórymi rodzajami zabawek i w takim przypadku zastosowanie mają przepisy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Przeniesienie do UOKiK postępowań administracyjnych (a także wszystkich czynności powiązanych, takich jak zlecenie, planowanie i koordynowanie kontroli) w stosunku do wyrobów przeznaczonych dla konsumentów, ale objętych wymaganiami dyrektyw nowego podejścia, pozwoli na całościowe jednolite uregulowanie procedur administracyjnych i kontrolnych dla towarów przeznaczonych dla konsumentów. Jest to szczególnie istotne i zasadne z uwagi na specyfikę i wzajemne silne powiązanie przepisów dyrektyw nowego podejścia i ogólnego bezpieczeństwa produktów – chociaż podstawa prawna w przypadku wyrobów objętych DNP, ale przeznaczonych dla konsumentów, jest inna, to cel działań podejmowanych zgodnie z ustawą o systemie oceny zgodności jest taki sam jak w przypadku działań podejmowanych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów – jest nim wyeliminowanie z rynku wyrobów, które nie spełniają zasadniczych wymagań, a tym samym mogą być niebezpieczne dla konsumenta.

Ponadto skupienie w jednym miejscu spraw związanych z planowaniem kontroli i prowadzeniem postępowań w sprawie niezgodnych z przepisami wyrobów pozwoli na całościowe ujęcie kwestii zagrożeń i ryzyka stwarzanego przez produkty konsumenckie sprzedawane w Polsce. W efekcie umożliwi sprawniejsze i efektywniejsze wykorzystywanie informacji przekazywanych w ramach systemu RAPEX (system wymiany informacji o produktach niebezpiecznych pomiędzy Komisją Europejską i państwami członkowskimi), którego punktem kontaktowym w Polsce jest UOKiK. Nie będzie już potrzeby przesyłania informacji o niebezpieczeństwach związanych z wyrobami podlegającymi DNP i przepisom o ogólnym bezpieczeństwie produktów za pośrednictwem GIIH – informacja będzie wędrowała bezpośrednio z UOKiK do wojewódzkich inspektoratów Inspekcji Handlowej. Warto podkreślić, że dotychczasowa praktyka pokazała, że mimo posiadania przez GIIH dostępu do odczytu systemu RAPEX, działania kontrolne są podejmowane przez inspektorów tylko w odniesieniu do przypadków, które UOKiK przekaże w drodze pisemnej, co oznacza brak sprawnego wykorzystywania narzędzia, jakim jest RAPEX, oraz zgromadzonych w nim informacji.

Skupienie w jednym miejscu spraw związanych z nadzorem rynku nad wyrobami przeznaczonymi dla konsumentów pozwoli na aktywniejszy i pełniejszy udział Polski w działaniach podejmowanych w sferze bezpieczeństwa produktów w Unii Europejskiej. Grono ekspertów w UOKiK, który aktywnie uczestniczy w takich przedsięwzięciach, powiększy się o nowych, którzy będą w stanie wnieść wartościowy wkład do projektów prowadzonych w ramach współpracy państw członkowskich, na pewno również pełniej zostaną wykorzystane doświadczenia oraz zrealizowane wnioski wynikające z uczestnictwa w spotkaniach grup współpracy administracyjnej powołanych w celu wspierania aktywnej współpracy ekspertów zajmujących się nadzorem rynku dla DNP.

W zakresie nadzoru rynku nad ogólnym bezpieczeństwem produktów (którego zasady reguluje ustawa z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275 oraz z 2007 r. Nr 35, poz. 215) oraz – pośrednio – ustawa z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 25, z późn. zm.) rola Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej sprowadza się *de facto* do pośredniczenia w przekazywaniu informacji między wojewódzkimi inspektorami Inspekcji Handlowej a UOKiK i odwrotnie. Brak bezpośredniego kontaktu między organami kontroli (wojewódzcy inspektorzy IH) a organem nadzoru prowadzącym postępowania administracyjne (Prezes UOKiK) znacznie wydłuża czas przekazywania dokumentów (a w konsekwencji opóźnia działania zmierzające do eliminowania z rynku produktów niebezpiecznych), a ponadto jest nieekonomiczny (akta kontroli są analizowane najpierw w GIIH, a następnie w UOKiK, a więc działania te dublują się). Zdarza się również, że – w związku z wielokrotnym przepisywaniem tych samych informacji – dochodzi do pomyłek i nieścisłości.

Niedogodności te zostaną wyeliminowane przez zastąpienie Głównego Inspektora IH Prezesem UOKiK – do tego sprowadzają się zmiany w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Należy także oczekiwać, że po likwidacji GIIH będzie możliwa szybsza eliminacja z rynku produktów niebezpiecznych i skrócony będzie czas prowadzenia postępowań przez Prezesa UOKiK. Prezes UOKiK zyska ponadto bardziej bezpośredni wpływ na możliwość oceny pracy wojewódzkich inspektoratów IH, a tym samym

– kontrolę nad wykorzystaniem potencjału kadrowego oraz przedmiotowym i terytorialnym rozplanowaniem kontroli.

Przygotowując przedmiotowy projekt, przeprowadzono analizę przepisów, które nakładają na Inspekcję Handlową obowiązki z zakresu kontroli. W większości przypadków jako organ właściwy do przeprowadzania kontroli jest wskazana Inspekcja Handlowa. Jedynie w przypadku ustawy o pracownikach urzędów państwowych, ustawy o języku polskim, ustawy o cenach, ustawy o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych, ustawy o wyrobach stosowanych w medycynie weterynaryjnej, ustawy o wyrobach medycznych, ustawy o służbie cywilnej oraz ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym zaistniała konieczność wprowadzenia zmian i zastąpienia Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Projekt ustawy przewiduje, że osoby zajmujące stanowiska Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej, jego zastępcy, dyrektorów, ich zastępców oraz kierowników laboratoriów kontrolno-analitycznych wejdą z dniem likwidacji Głównego Inspektoratu Inspekcji Handlowej do państwowego zasobu kadrowego. W związku z przejęciem przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów spraw, którymi zajmował się Główny Inspektorat Inspekcji Handlowej, i laboratoriów, które jemu podlegały, jest uzasadnione stworzenie możliwości wykorzystania potencjału osobowego kadr kierowniczych Głównego Inspektoratu Inspekcji Handlowej. Natomiast w przypadku osoby zajmującej stanowisko Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej Prezes UOKiK wystąpi z wnioskiem do Prezesa Rady Ministrów o powołanie tej osoby na stanowisko Wiceprezesa UOKiK.

Po wejściu w życie projektowanej ustawy zmienią się także nieznacznie zasady planowania kontroli jakości paliw. Aktualnie zgodnie z ustawą z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr 169, poz. 1200) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów pełni funkcję Zarządzającego systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw, a swoje zadania realizuje przy pomocy Inspekcji Handlowej. Niektóre zadania Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej w ramach systemu, które w większości mają charakter umowny, przejąłby Prezes UOKiK, inne zostałyby zniesione jako niepotrzebne. Przykładem tych ostatnich jest przedstawianie Zarządzającemu okresowych planów kontroli jakości paliw po tym, jak Prezes UOKiK ustali Program kontroli jakości paliw, który zawiera wytyczne co do

zakresu okresowych planów kontroli. Po likwidacji GIIH będzie przygotowywany bezpośrednio przez Zarządzającego systemem tylko jeden program kontroli, co w znacznym stopniu uprości procedurę planowania kontroli. W konsekwencji planowanie kontroli będzie się odbywać wyłącznie w UOKiK, co pozwoli uniknąć niepotrzebnego (umownego) dzielenia zadań między Prezesa UOKiK oraz Głównego Inspektora IH. Program kontroli sporządzany przez Zarządzającego stanowiłby bezpośrednią podstawę do prowadzenia kontroli jakości paliw przez wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej, a inspektorzy podejmowałiby kontrolę u przedsiębiorców wskazanych bezpośrednio przez UOKiK.

Ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w dwóch przypadkach stanowi, że Zarządzający i Główny Inspektor IH są równorzędnie uprawnieni do podejmowania działań (wyznaczania dodatkowych podmiotów do kontroli poza minimalnymi liczbami w przypadku uzyskania informacji o niewłaściwej jakości paliw lub zaistnienia okoliczności wskazujących na możliwość wystąpienia niewłaściwej jakości paliw i wyznaczania w przypadku stwierdzenia niewłaściwej jakości paliwa u kontrolowanego przedsiębiorcy, przedsiębiorcę, który dostarczył to paliwo celem przeprowadzenia u niego kontroli). Nie ma żadnych przeszkód, aby zadania te realizował wyłącznie Zarządzający, a przyjęcie powyższego rozwiązania nastąpiło już na poziomie ustawowym, co stanowiłoby o większej przejrzystości procedury kontroli jakości paliw.

Główny Inspektor Inspekcji Handlowej sporządza i przekazuje Zarządzającemu okresowe sprawozdania i roczne raporty zawierające wyniki przeprowadzonych kontroli jakości paliw. Są one przygotowywane na podstawie dokumentów sporządzonych przez wojewódzkich inspektorów IH, tj. na podstawie analiz wyników kontroli jakości paliw, okresowych sprawozdań i rocznych raportów, i w rzeczywistości stanowią one powielenie zawartych w nich informacji. Dokumenty przedstawiane dotychczas przez wojewódzkich inspektorów IH Głównemu Inspektorowi IH mogą stanowić zatem wystarczającą i zarazem bezpośrednią podstawę do raportów sporządzanych przez Zarządzającego.

Mając na względzie powyżej przytoczone kwestie, należy stwierdzić, że likwidacja GIIH spowoduje uproszczenie i usprawnienie funkcjonowania dotychczasowego systemu. Wykluczenie dodatkowego ognia między UOKiK a wojewódzkimi

inspektoratami Inspekcji Handlowej, jakim jest GIIH, będzie oznaczało pozostawienie planowania kontroli jakości paliw w kompetencji jednego organu, tj. Prezesa UOKiK, i wyeliminowanie sztucznego podziału zadań logistycznych i planistycznych w ramach systemu. Niewątpliwie nowe rozwiązanie wpłynie także na ujednoczenie i skrócenie procedur podejmowania decyzji w ramach systemu oraz wyeliminowanie zbędnego powielania dokumentów, np. sprawozdań z wynikami kontroli jakości paliw i informacji w nich zawartych.

Zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów oraz ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw Prezes UOKiK pełni ściśle określone role, tj. odpowiednio organu sprawującego nadzór nad ogólnym bezpieczeństwem produktów oraz Zarządzającego systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W kontekście przedmiotowego projektu ww. role Prezesa UOKiK będzie wykonywał wyłącznie jako Prezes Urzędu (nie jako organ Inspekcji Handlowej), a jego zadania – w każdej z tych ustaw – zostały konkretnie określone, zatem wątpliwości co do tego, czy Prezes UOKiK będzie działał na mocy powyższych ustaw jako Prezes Urzędu czy jako organ Inspekcji Handlowej, nie będą miały miejsca.

Natomiast zgodnie z projektowaną zmianą ustawy o systemie oceny zgodności Prezes UOKiK z jednej strony będzie wykonywał zadania organu wyspecjalizowanego (jako organ Inspekcji Handlowej), z drugiej strony Prezes UOKiK będzie pełnił także rolę organu monitorującego funkcjonowanie systemu kontroli wyrobów. Jednakże zadania w ramach jednej i drugiej funkcji zostały w projekcie sprecyzowane i wyraźnie od siebie oddzielone. Do zadań Prezesa UOKiK jako organu wyspecjalizowanego będzie należało w szczególności: prowadzenie postępowań w sprawie wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku wyrobów niezgodnych z zasadniczymi lub innymi wymaganiami oraz przygotowywanie okresowych planów kontroli Inspekcji Handlowej. Natomiast jako organ monitorujący funkcjonowanie systemu kontroli wyrobów Prezes UOKiK będzie współpracował z innymi organami wyspecjalizowanymi, przekazywał innym organom wyspecjalizowanym informacje wskazujące, że wyrób wprowadzony do obrotu lub oddany do użytku nie spełnia zasadniczych lub innych wymagań, prowadził rejestr wyrobów niezgodnych z zasadniczymi lub innymi wymaganiami oraz gromadził informacje dotyczące kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku. Zakres zadań stawianych przed Prezesem UOKiK jako organem wyspecjalizowanym oraz przed Prezesem

UOKiK jako organem monitorującym funkcjonowanie systemu kontroli wyrobów będzie miał charakter całkowicie rozłączny.

W związku z powyżej przedstawionym sposobem podziału funkcji Prezesa UOKiK w nowelizowanych ustawach bez zmian pozostają formy inicjowania przez Prezesa UOKiK kontroli prowadzonych przez wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. W tych przypadkach, w których Prezes UOKiK będzie działał jako Prezes Urzędu, kontrola będzie wszczynana na jego wniosek, natomiast w przypadkach, gdy będzie działał jako organ Inspekcji Handlowej, kontrola będzie zlecana. W związku z tym w przypadku ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów Prezes UOKiK będzie działał jako Prezes Urzędu, będzie zatem uprawniony do wnioskowania o przeprowadzanie kontroli. Analogiczna konstrukcja inicjowania kontroli przez Prezesa UOKiK będzie obowiązywała na mocy ustawy o systemie oceny zgodności – w ramach wykonywania przez Prezesa UOKiK zadań jako organu monitorującego funkcjonowanie systemu kontroli wyrobów. Natomiast na gruncie nowelizowanych przepisów ustawy o Inspekcji Handlowej Prezes UOKiK będzie organem wyższego stopnia w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji Handlowej. Z tytułu ww. podległości organizacyjnej Prezes UOKiK będzie zatem uprawniony do zlecania kontroli wojewódzkim inspektorom Inspekcji Handlowej.

Projekt wprowadza również niewielkie zmiany do ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, z późn. zm.). Skreślony zostaje przepis statuujący podległość Inspekcji Handlowej Prezesowi Urzędu oraz regulujący kwestie przedkładania i zatwierdzania kierunków działania Inspekcji Handlowej, planów kontroli i raportów. Skreślony zostaje również przepis umożliwiający Prezesowi podawanie do publicznej wiadomości informacji o wynikach kontroli, gdyż taki przepis zostaje wprowadzony do ustawy o Inspekcji Handlowej (art. 3 pkt 6 projektu).

Główny Inspektor Inspekcji Handlowej jest jednostką podległą Prezesowi UOKiK, co oznacza, że część czynności o charakterze organizacyjno-finansowym jest wykonywana w sposób podwójny lub znacznie dłuższy. Wskazać należy przede wszystkim na sprawy o charakterze finansowym, które wymagają od UOKiK stałego przekazywania środków finansowych na działalność GIiH (z jednoczesną bieżącą kontrolą stanu środków), kontrole sprawozdań, konieczność

sporządzania sprawozdań łącznych i zbiorczych, uzgadniania na każdym etapie prac zarówno związanych z planowaniem budżetu, jak i jego wykonaniem oraz szereg innych prac uzgodnieniowo-konsultacyjnych, które nie miałyby miejsca w przypadku konsolidacji obu instytucji.

Ponadto, w wyniku kontroli NIK za 2006 r. i stwierdzonych w GIIH uchybień, Urząd otrzymał wniosek o objęcie GIIH kontrolą *ex ante* w zakresie prowadzonych postępowań o udzielanie zamówień publicznych, co również jednoznacznie wskazuje na brak samodzielnej zdolności GIIH w tym zakresie oraz konieczność ponoszenia przez Urząd odpowiedzialności za zewnętrzne błędy, co w przypadku likwidacji GIIH również nie miałyby miejsca. Dodatkowo należy wskazać, że kontrole realizowane przez Urząd w GIIH dwukrotnie zakończyły się skierowaniem zawiadomienia o naruszeniu dyscypliny finansów publicznych w Inspekcji.

W aspekcie organizacyjnym, finansowym i administracyjnym likwidacja GIIH będzie jednoznacznie oznaczać, że czas niezbędny na dokonanie określonych czynności ulegnie znacznemu skróceniu (brak „pośrednika” oraz brak konieczności zwracania materiałów do poprawy) i będzie można z większą skutecznością unikać błędów, które w działaniach GIIH były wskazywane zarówno w kontrolach UOKiK, jak i NIK.

Przewiduje się, że cały majątek GIIH (łącznie z laboratoriami) zostanie przejęty automatycznie przez UOKiK, podobnie jak wszystkie należności i zobowiązania. Pracownicy GIIH staną się pracownikami UOKiK, a po upływie trzech miesięcy ich umowy o pracę wygasną, chyba że zostaną im zaproponowane nowe warunki pracy i płacy, a warunki te zostaną przez nich przyjęte. Przewiduje się, że po zlikwidowaniu GIIH i przejęciu jego zadań przez UOKiK około 60 % osób zatrudnionych dzisiaj w GIIH będzie w UOKiK realizowało te zadania, co oznacza zmniejszenie zatrudnienia o około 40 % w stosunku do aktualnego zatrudnienia w GIIH. Znaczna część osób zostanie zatrudniona w Departamencie Nadzoru Rynku w UOKiK – realizującym zadania wynikające z ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, systemie oceny zgodności i systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Konieczne będzie również zwiększenie zatrudnienia w Departamencie Środków Pomocowych, Budżetu i Administracji zajmującym się kwestiami finansowymi, administracyjnymi oraz kadrowymi. Wzmocnione kadrowo, choć w mniejszym stopniu, zostaną również Departament Prawny i Orzecznictwa Europejskiego oraz Departament Polityki

Konsumenckiej. Przewiduje się ponadto stworzenie nowego departamentu, którego zadaniem będzie koordynacja działań wojewódzkich inspektorów IH, bezpośrednie kontaktowanie się z nimi oraz systematyczne prowadzenie audytów w wojewódzkich inspektoratach Inspekcji Handlowej.

Projekt ustawy nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej. W trakcie uzgodnień nie wpłynęło żadne zgłoszenie o zainteresowaniu pracami nad projektem ustawy na podstawie ustawy o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa.

Projekt ustawy jest zgodny z przepisami Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje ustawa

Skutki ustawy dotyczą przede wszystkim organów publicznych – Prezesa UOKiK oraz Inspekcji Handlowej – i będą polegały na uproszczeniu struktury organizacyjnej instytucji, które są ze sobą ściśle powiązane. Ustawa będzie miała ponadto wpływ na usprawnienie i znaczne przyspieszenie procedur kontrolnych, co jest niewątpliwie korzystne dla przedsiębiorców – podmiotów kontroli i stron w postępowaniach administracyjnych. Jednocześnie oznacza to skuteczniejszą i bardziej efektywną walkę w interesie konsumentów – zapewnienia im bezpieczeństwa oraz ochrony interesów ekonomicznych. Zmiany spowodują ponadto likwidację zbędnego ogniwa administracyjnego, co będzie miało istotne znaczenie dla konsumentów, spowoduje bowiem przybliżenie administracji do konsumentów.

2. Konsultacje społeczne

Projekt ustawy był przedmiotem uzgodnień międzyresortowych oraz z organizacjami przedsiębiorców.

Projekt był konsultowany z:

- Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych Lewiatan,
- Krajową Izbą Gospodarczą,
- Business Centre Club.

Organizacje te nie zgłosiły uwag do projektu ustawy.

3. Skutki wprowadzenia ustawy:

1) Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projektowana ustawa nie będzie miała wpływu na wydatki sektora finansów publicznych, w tym budżet państwa. Przeprowadzenie zmian organizacyjnych nastąpi bez ponoszenia dodatkowych kosztów.

2) Wpływ regulacji na rynek pracy

Ustawa zakłada zmniejszenie zatrudnienia w sektorze administracji publicznej – o około 40% osób (tj. 30 osób) zatrudnionych aktualnie w Głównym Inspektoracie Inspekcji Handlowej. Zakłada się, że Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, przejmując zadania GIIH (jednocześnie majątek tej instytucji i pracowników), będzie je realizował przy zmniejszonej – w stosunku do dzisiejszego zatrudnienia w GIIH – liczbie pracowników.

3) Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie ustawy nie będzie miało bezpośredniego wpływu na konkurencyjność gospodarki. Niewątpliwie jednak odniesie pozytywne skutki dla przedsiębiorców przez skrócenie czasu kontroli.

4) Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Wejście w życie ustawy nie będzie miało bezpośredniego wpływu na sytuację i rozwój regionów.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU**

Mikołaj Dowgielewicz

Min.MD/ 469/08/DP/gg

Warszawa, dnia 4 marca 2008 r.

**Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zniesieniu Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej, o zmianie ustawy o Inspekcji Handlowej oraz niektórych innych ustaw, wyrażona na podstawie art. 9 pkt 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, z późn. zm.) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza.

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem (RM-10-35-08), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

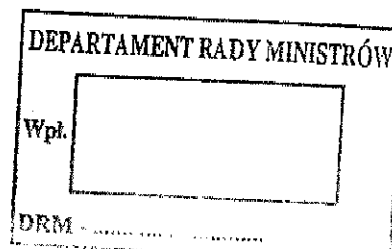
Nie zgłaszam zastrzeżeń do przepisów projektowanej regulacji. Rozstrzygnięcia legislacyjne zawarte w przedłożonym projekcie nie budzą zastrzeżeń w kontekście ich zgodności z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Marek Niechciał

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

2008-03-05